

gjorte Forpagterne ere allerede gaaede tabt af den Leilighed de kunde have haft til at præstere de væsentligste og for Domstolene mest afgørende Beviser og den hele Sagen af den Velsæfthed at dens Afgjorelse for en væsentlig Del maa afhænge af det Skjøn men dette vil kunne blive afgivet af Personer der have et mere eller mindre ubiligt Blik paa Sagen. Den Bet. som efter min Mening ikke alene vilde være den naturlige og den rigtigste men ogsaa den som man i Almindelighed følger i saadanne Tilfælde nemlig den at lade selve Administrationen efter sit eget billige Skjøn afgjøre hvorefter de Betingelser som ere stillede i de opfyldte og giver man at benytte men det forekommer mig at de Udbydere mere brugte Contracten ere af en saadan Velsæfthed at man kunde have ventet at denne Bet. ogsaa vilde være bleven fulgt i dette Tilfælde. Jeg skal hermed foreløbig afvente hvad den høitagtede Minister kan have at bemærke til hvad jeg her har udtalt.

Ordføveren Naar den erede Galer som nu sætte sig syntes at ville rette en Bødelse til Finantsudvalget fordi det ikke havde taget sig bedre af det Andragende som var Gienstand for hans Betragtninger maa det som Ordfører tilkomme mig i den Retning at tage Udvalget til Forvar. Der er egentlig ikke saa vidt jeg skjener nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem det erede Medlem og Udvalget. Udvalget i sig selv har i alt Fald i sin store Særbed ogsaa været igennemtrængt af det Synne at det Forhold som hidtil havde bestaaet med Hensyn til Districteriet var blevet forsat paa en saadan Maade at Statskassens Interesser samtidig kunde siges at være behørig varetaget. Dette har Udvalget ogsaa udtalt i Betænkningerne idet det har sagt at det havde anset det for at være det væsentligste Resultat man kunde være kommen til at de gamle Forpagtere havde faaet den nye Forpagtning og hele dette i og for sig tilvuldsomme Spørgsmaal om en Forbring paa Statskassen samtidig dermed have fundet sin Afgjorelse. Dette mener Udvalget vilde muligten være blevet opnaaet hvis

den høitagtede Finantsminister havde gjort det som dog ogsaa er ønsket for at være det væsentligste og nemlig paa ny at stille Forpagtning til Auction da man ikke havde fundet sig tilfreds med Resultatet af den afholdte. Dette er nu indlentid ikke slet man har bortforpagtet Districteriet til det sjøbenhavnske Selskab under haanden og Finantsudvalget kunde derfor saaledes som Forholdene være efter sin Opfattelse ikke med nogen Nyttighed vise dette Andragende til Ministerrådet. Udvælget kunde ikke vente at Ministerrådet i Gang skulde kunne faa den Kontracten som havde afsluttet med det sjøbenhavnske Selskab og ophævet og Forpagtning overdraget til de gamle Forpagtere. At Udvælget enderhos ikke har indladt sig paa at afgjøre hvorefter de tidligere Forpagtere have opfyldt de Betingelser i anders vilke det var tilfaldet dem den Del af den forbeholdte Forpagtningsafgift hader jeg at det er det Medlem vil finde let forklarligt. Det er fuldkommen rigtigt hvad han siger at Spørgsmålet om hvorefter disse Betingelser være opfyldte er et af de vilke havde Forpagterne ogsaa erkjendte være den overordentlig væsentligt at skaffe en egentlig juridisk Bevis under kunde væsentlig Anerkendelse ved Domstolene til det og det ligger derfor indseende i Sagens Natur at det nærmest maa være bliver Administrationen Finantsministeren i selve den efter en billig Overvejelser af samtlige Forhold maa tage sig for i hvorefter Forpagterne havde handlet saaledes med det dem antagende. Men gale at de havde billigt Navn paa at faa den Godtgjorelse som var stillet i Udsigt for dem i Contracten Administrationen har mit skjennet. Jeg skal ikke her indlade mig paa at bedømme om det er en rigtig skjennet at den ikke var nogen Uledning til at give den tidligere Forpagteren en saadan Godtgjorelse som den der var stillet dem i Udsigt i Contracten. Jeg skal som i sag ikke indlade mig paa at bedømme Rigtigheden af dette Skjøn da det nærmere Oplysninger som jeg antager at Administrationen eller Ministeriet har haft inden det afgav dette Skjøn ikke have foreligget Udvalget. Men jeg skal kun sige at man i Udvalget i Almindelighed har været enig om at i saadanne Forhold som